

Trump, Tôi...

Nguyễn Quang Chơn

Đối với tôi, Ông Donald John Trump, đương kim tổng thống thứ 45 của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ, cũng như những vị tiền nhiệm khác, được kính trọng, khâm phục, yêu mến, đáng học hỏi và để so sánh, để buồn, với những lãnh tụ của những đất nước độc tài hiện nay trên thế giới...

Năm 2016, tháng 11, khi nước Mỹ đang kiểm phiếu bầu tổng thống, chúng tôi, những người bạn VN cùng suy nghĩ, madame Hillary của đảng Dân chủ sẽ chiến thắng, chỉ chờ thời gian. Nhưng rồi từng giây trên mạng, khoan đỡ của D. Trump kín dần, kín dần để rồi, người bước vào nhà trắng chính là ông!....

Ông chiến thắng, chúng tôi thì buồn. Trong cả quá trình vận động bầu cử, đối thủ của ông, bà Hillary "lịch thiệp" biết bao, "mềm mỏng" biết bao, gần gũi "các chủng tộc" biết bao, khiến chúng tôi có nhiều "thiện cảm" với bà. Còn ông, ông "bồ bả" quá, ông "cao bồi" quá, ông "thẳng thừng" kiểu "businessman trần trụi" quá, và, chúng tôi không thích ông, cũng bởi ông chỉ là một tỷ phú, chưa từng tham gia nghị trường, chúng tôi nghi ngờ khả năng "chính trị" của ông... Trong vòng nửa năm ông đương nhiệm. Chúng tôi cười vào cách hành xử của ông với báo chí, với phát ngôn, với twitting, và tin chắc rằng, ông sẽ bị bãi nhiệm một năm sau đó!...

Thưa ông Trump, chúng tôi đã nhầm, chúng tôi mới là những kẻ hồ đồ, thiếu ý thức chính trị.

Ông không phải là một ông già bảy mươi vớ vẩn. Ông không phải là kẻ "thiếu hiểu biết về chính trị". Ông không phải người háo danh. Ông không phải tên gây sự... Mà ông, ông chính là một người Mỹ chính gốc, một Real American, một tay Mỹ businessman thông thạo chính trị, một người mê say nước Mỹ thuần thành với một kiến thức vượt tầm lý luận thời đại, để mưu cầu xây dựng một trật tự hiểu biết và suy nghĩ, kinh tế và chính trị mới, phù hợp với qui luật hằng hữu, rằng, người dẫn dắt, người ban ơn, người tạo dựng..., phải là kẻ đứng hàng đầu. Không thể để cho thằng ăn trộm, tên lưu manh, bọn tráo trở... lại có thể là vĩ nhân, đáng tôn sùng!....

Trong gần 3 năm ông cầm quyền nước Mỹ đã đổi khác, ánh mắt các quốc gia nhìn về thế giới cũng đổi khác, và ông, chính là tâm điểm để hàng trăm "nhà lý luận, chính trị, truyền thông" soi vào. Lửa là chính. Lửa bên ngoài. Lửa bên trong. Lửa của đối thủ nội bộ. Và lửa ngay trong anh em, bè bạn...., những ngọn lửa muốn thiêu đốt ông...

Nhưng sự thật hiển nhiên là trong 3 năm ông nắm quyền lãnh đạo, nước Mỹ đã lớn hơn, mạnh hơn trở lại. Kinh tế Mỹ dồi dào đầy kiêu hãnh, ông đã bình tĩnh và thẳng thắn "đập" những ai "fake news" ông, thẳng thừng xoá bỏ các chính sách mà các vị tiền nhiệm đã tạo cơ hội cho Trung Cộng len lỏi vào các ngõ ngách Mỹ quốc, vươn vòi đến các lục địa khác, ngạo nghễ "một con đường, một vành đai", lưu manh ngang ngược biển Đông, muốn xưng "thiên hoàng", bá chủ....

Những đòn kinh tế sòng phẳng ông xuất ra, đúng bản lĩnh của một nhà kinh doanh thượng thặng, đúng bản chất của một người Mỹ bộc trực, thẳng thắn và tự tin.

Chúng tôi đã nhìn về ông với một ánh mắt khác, một nhịp đập con tim khác. Các đồng minh của ông thoát đầu cũng bực bội với các chính sách của ông, nay đã hiểu, họ phải thấy rằng, đã là bạn thì phải "fair", phải chia sẻ. Trung Cộng thì thấy những mưu đồ của họ đã bị ông đưa ra ánh sáng. Sự lưu manh, xảo trá, man rợ của chúng đã bị ông xé tan vỏ bọc để mọi quốc gia đều thấy và chiêm nghiệm! Quả thực, ông đã chinh phục được mọi người. Ông đã trở thành một vị tổng thống kỳ lạ nhất nước Mỹ, để đến nỗi, mọi người chỉ biết ngẩn ngơ nhìn ông hành động, không biết ông sẽ xuất chiêu gì, ngoài việc, nước Mỹ đã "great again"!...

Mọi chuyện tưởng như tiếp tục trôi trong nhịp điệu bình thường. Kinh tế Mỹ sẽ hùng mạnh. Người dân Mỹ sẽ phú cường. Thất nghiệp của Mỹ sẽ thấp nhất. Dân chúng Mỹ sẽ hài hoà với đúng chất Mỹ. Tàu cộng sẽ sụp đổ, qui hàng. Trật tự thế giới sẽ được lập lại với những quốc gia đối xử với nhau bình đẳng, hợp tác, thân thiện và cùng lợi ích. Những trò mèo cọng sản chủ nghĩa do tàu cộng, Tập Cận Bình dẫn dắt sẽ tiêu tan...

Có ngờ đâu cũng từ tàu cộng, một vũ khí sinh học nguy hiểm bị rò rỉ, virus Vũ hán, làm thành một đại dịch toàn cầu, một đại dịch mà chính nước sản xuất là tàu cộng cũng không ngờ, và cả thế giới với khoa học kỹ thuật nổi trội cũng hoang mang. **Con virus vô hình đã phá tan tất cả các thành quả của ông.** Gây ra sự

cuồng loạn của bọn người da đen, bọn hôi của, bọn vô tích sự da màu khác trên đất Mỹ. Và ông, không ai khác, **phải tả xung hữu đột, giữa một mùa bầu cử tới gần**. Đạn lại nổ hướng về ông từ tứ phía. Tàu cộng đang ngất ngư gần chết lại vùng lên đe dọa lảng giềng, xúi giục cộng đồng da màu, bạo loạn, cướp bóc, phá hoại di sản..., để mong ông thất cử, để mong chúng tồn tại!...

Nhân ngày độc lập Hoa kỳ, 4 tháng 7 năm 2020, ông đã có bài phát biểu dưới chân Mt. Rushmore, nơi có chân dung 4 vị tổng thống Mỹ nổi danh tạc trên núi đá. **Ông đã tuyên chiến với những kẻ âm mưu bạo loạn, gây bất an cho xã hội Mỹ. Ông đã cho mọi người thấy niềm kiêu hãnh Mỹ và sự tự tin bản lĩnh** trong một vị tổng thống đáng khâm phục, người đã hy sinh rất nhiều tiền bạc của gia đình, chỉ để bảo vệ một chân lý duy nhất. Đó là Sự Công Bằng trên thế giới! Nước Mỹ không phải là một nơi tị nạn kinh tế của các quốc gia. Một dân tộc cư ngụ kẻ khác để bị nguyên rủa. Một nhà giàu giúp đỡ kẻ khó khăn để bị miệt thị. Một tổ quốc vị tha để bị kẻ khác lợi dụng. Chân lý phải được trả lại cho người Mỹ. **Và không ai khác, chính ông, một người Mỹ vĩ đại, một người Mỹ chân chính**, thể hiện cho thế giới biết rằng *“Chúng tôi luôn là người bạn thân thiết với các bạn, nhưng phải sòng phẳng, phải minh bạch, phải thật lòng. Chúng tôi là bạn thiết rộng rãi, nhưng không phải người bạn mềm lòng ngu dại để các bạn lợi dụng, moi móc, cướp bóc, đe dọa. Chúng tôi cần sự công bằng. Và nước Mỹ vẫn là nước Mỹ vĩ đại, hòa bình bên bạn!...”*.

Và với tôi, thưa ông Donald Trump, ông thật vĩ đại. Tôi đã bị ông chinh phục. Chưa chắc tôi yêu mến ông nhưng tôi kính trọng ông. **Tôi mong ông sẽ chiến thắng trong cuộc tranh cử tổng thống nhiệm kỳ này**. Và, tôi có một mơ ước, nhờ sự thành công của ông, Việt nam tôi sẽ thoát Trung, sẽ tự cường, nhân dân tôi sẽ được dân chủ, tự do, và hùng mạnh!...

Nguyễn Quang Chơn
07.7.2020